
EGYHÁZI ÉLET-HÍREK

Egyházi Képviselő Tanács

1992. március 17-én rendkívüli ülést tartott, egyetlen tárgya a Romániai Magyar Keresztény Egyházak elöljáróinak előterjesztése volt egy erdélyi felekezeti közti magyar nyelvű egyetem létrehozása, és egy erre vonatkozó alapítvány kezelése tárgyában. E.K. Tanács az előterjesztést elfogadta azzal, hogy ezt az egyetemet az állami egyetemenként létrejövő Bolyai Egyetem alapjának tekinti és ennek keretében, a többi magyar egyházzal közösen, kívánja a magyar egyetemi oktatás ügyét szolgálni.

Gondnok-presbiteri konferencia

1992. február 10—20 között az egyházkörökben gondnok-presbiteri konferenciát tartottak esperes és felügyelő gondnok elnökletével. A konferenciát áhítat és dr. Szabó Árpád rektor „Mit jelent ma unitárius presbiternek lenni?” című előadása vezette be. Ezután részletes megbeszélés következett az egyházközségek anyagi helyzetéről, a visszakapott mezőgazdasági területek hasznosításáról, az egyházfenntartási járulékok emeléséről, az egyházközségi alkalmazottak javadalmazásának megállapításáról, valamint a gyülekezeti élet megelevenítésének lehetőségeiről.

Lelkésznevelés

A Teológiai Intézetben január 6—február 6. között tartották az I. félévi vizsgákat.

A „csendesnapok” keretében február 10—11-én hallgatóink részére Szombatfalvi József csehétfalvi lelkész „Önvizsgálat és imádkozás a lelkészi szolgálatra való készüléskor”, Jakab Dénes szentábrahामी lelkész „A lelki nevelés szerepe a teológiai hallgató életében” és Kászoni József homoródszentmártoni lelkész „A teológiai hallgatók közössége” címen tartottak előadást. Az Intézeti közös előadást Szabó Dezső kolozsvári lelkész tartotta „A lelkész és a gazdasági élet mai kihívásai” címen. Az előadó lelkészek bibliamagyarozatot is tartottak. A záró intézeti áhítatot Kiss Béla evangélikus püspökhelyettes tartotta.

Személyi változások,

Péterfi Sándor csekefalvi lelkész meghívás alapján kinevezést nyert a kissolyosi egyházközségbe 1992. február 1-től.

Kecskés Lajosné Nyitrai Gyöngyvér 1992. február 1-től a szabédi egyházközségbe neveztetett ki rendes énekvezérnek.

Bányász Ferencné Kun Éva, az egyházközpont pénztárosa, 1992. február 1-vel állásáról lemondott.

■ *E.K. Tanács* elrendelte hiterősítő istentiszteletek tartását az év első hónapjaiban; tárgyaúl Mt 5,3—10 alapján „Kik a boldogok?” témát ajánlotta.

■ *Ujévi üdvözlőket* tolmácsolták Püspök afiának a kolozsvári unitárius hívek, teológiai tanárok és központi tisztviselők január 1-én. Az üdvözlő beszédet dr. Erdő János főjegyző mondta.

■ *E.K. Tanács körlevélben* hívta fel az egyház híveit és lelkészeit, hogy a február 9-i helyhatósági választásokon vegyenek részt és a demokráciát s jogállamiságot képviselő jelölteket támogassák.

■ *A központi Dávid Ferenc Egylet* „Vallok hit- és életfelfogásomról” című előadássorozat keretében január 19-én Kovács István teológiai tanár „Hiszem a bűnbocsánatot” és dr. Erdő János március 29-én „Hiszem az örökéletet” címen tartottak előadást.

■ *Az 1991. december 11—12-én tartott Főtanács* tiszteletbeli gondnoki címet adományozott Csiki Sándor nyárádgálfalvi és Tánczos Mihály fiatfalvi egyháztagnak, valamint tiszteletbeli keblitanácsosi címet Mátyás István besztercei és Érsek Géza nagybányai gyülekezeti tagnak.

■ *Az Unitárius Világszövetség — IARF —* 1992. március 17—18-án Frankfurtban tartotta tanácsulását, melyen egyházunk részéről dr. Kovács Lajos püspök vett részt.

■ *Unitárius Konferencia.* 1992. március 19—22. között Budapesten tartották meg a különböző unitárius egyházak képviselőinek konferenciáját. Egyházunk képviselőjében dr. Kovács Lajos, dr. Erdő János, dr. Szabó Árpád afiai vettek részt. A konferencia tárgya volt egy nemzetközi unitárius tanács létesítésének lehetősége, s általa elősegíteni a világ unitáriusainak együttműködését.

■ *Spencer Lavan*, a chicagai Meadville Lombard teológiai intézet igazgatója március 6—16. között látogatást tett egyházunkban s ez alkalommal előadást tartott a Teológiai Intézetben, prédikált a kolozsvári belvárosi és monostori gyülekezet istentiszteletén, valamint több egyházközségeket látogatott meg.

■ *Franz Schüle* a HEKS főtitkára, 1992. február 4-én meglátogatta egyházunkat. Látogatása alkalmával megbeszélést folytatott az egyház elnökségével.

■ *D. Szedressy Pál*, a zsinatpresbiteri ágostai hitvallású evangélikus egyház püspöke, életének 69. évében, 1992. január 20-án meghalt. Temetésén egyházunk nevében dr. Kovács Lajos mondott búcsúbeszédet.

■ *D. Nagy Gyula*, az erdélyi református egyházkerület ny. püspöke életének 83. évében, 1992. március 19-én elhunyt. Egyházunkat a gyászszertartáson Jenei Dezső főgondnok és Andrási György előadótanácsos képviselték.

■ *Pályázat vallásoktatási tankönyvek írására.* E. K. Tanács pályázatot hirdet az I. és II. elemi osztályos tanulók részére kézikönyv írására a lelkészek használatára; az V. osztályosok részére „Unitárius egyház története” és a VI. osztályosok részére „Unitárius hit- és erkölcstan” című tankönyvekre. Pályadíjak: 10 000 illetve 25 000 lej. A pályázat határideje 1992. szeptember 1.

■ *Pályázat egyházi beszéd írására.* E. K. Tanács pályázatot hirdet egyházi beszéd és agenda írására szabadon választott textus alapján. Pályadíj: 2000 illetve 1000 lej. A pályamunka beküldési határideje: 1992. szeptember 30.

Halottunk

Ozv. Simén Domokosné Botár Anna unitárius lelkész özvegye, ny. tanítónő, Simén Domokos csíkszeredai lelkész édesanyja, életének 89. évében, 1992. február 17-én Székelyudvarhelyen elhunyt. A homoród-szentmártoni templomkertbe helyezték örök nyugalomra.

Pihenése legyen csendes, emléke áldott!

KÖNYVSZEMLE

Gellérd Imre: *Esszék a gyakorlati teológia köréből.*

Válogatta és az előszót írta dr. Gellérd Judit.

Center for Free Religion, Chico, California, 1991. 168 l.

Sok mindent el lehet venni az embertől; meg lehet fosztani szinte mindentől, ami életét értelmessé és érdemessé teszi. A kitartó munkával megírottaknak mégis megvan az az előnyük — ha megmaradnak —, hogy megérhetik az időt, amikor módjukban lesz hatást gyakorolni, „használni“. Gellérd Imre legigazabb öröksége így lesz a mű: írásainak — immáron könyveinek — összessége, hatása, továbbélése.

Aligha lehet nem gondolni erre, midőn az immáron második Gellérd Imre kötetet vehetjük kézbe. Az előzőhöz — a Beszédék című prédikációs kötethez — hasonlóan, ezt is dr. Gellérd Judit és férje, dr. George Williams professzor nemes, szép ajándékként.

Jelen kötetben a gyakorlati teológia köréből — főként a liturgika és homiletika területéről — olvashatunk tanulmányokat.

Az első részben az unitárius istentisztelet és szertartások történeti múltját és fejlődését ismertető, valamint a jelenkori problémáikat bemutató öt dolgozat található. Közülük a első — Szertartásaink címmel — már ismert, de eredeti változata annak az írásnak, amelyet a Négyszáz év című jubileumi kiadványunk közölt — Az Unitárus Egyház istentisztelete és szertartásai cím alatt —, még 1968-ban, névtelenül. Ismeretterjesztő jellegű, de istentiszteletünk és szertartásaink bemutatása mellett azoknak történeti hátterét is felvillantó írás.

A Dávid Ferenc korabeli első szertartás-könyvünk, a „Modus rerum agendarum...“ kivonatos formában ránk maradt példánya(i) alapján való rövid ismertetését tartalmazza a második tanulmány, melynek végén szerzőnk így összegez — a mához szóló következtetéseket levonva: „A folytonos reformáció elve alapján sokszor állapítjuk meg, hogy a ma unitarizmusa mennyire különbözik a régitől.“ A Modus rerum azonban egy fontos figyelmeztetést tartalmaz: egyházi és vallási életünknek vannak területei, amelyeken a múlt és a jelen között ily nagy távolság nem tapasztalható. „...nemcsak bámulni kell, hanem ösztönzést is meríteni belőle szertartási életünk korszerűbbé tételére. S még valamire: egy korszerű, tekintélyes ágendáskönyv összeállítására.“ (18)

A keresztelési szertartás és agenda időszerű kérdéseit elemzi a harmadik tanulmány. Ebben a szerző megállapítja, hogy ennek a kérdéskörnek vizsgálata azért fontos, mert „egyetlen más szertartásunk sem függ össze olyan mélyen hitelvi kérdéseinkkel, mint a keresztelés.“ Ha elfogadjuk Simén Domokos megállapításának érvényét — ő a keresztelest „a legközpontibb hitelvek gyakorlati alkalmazásának“ tekintette —, akkor: „Egyetlen más szertartásunk kialakulása sem tükrözi olyan híven